

Siste nummer

Siste nummer

K L O K K E N 1 0

Torsdag den 7. juni 1945.

REDAKTØR : H.r.advokat E.W.Nansen alias Gustav Jensen.
REDAKSJONSSEKRETER OG TRYKKER : Fru C. Borhaven alias frøken Jensen.
ORGANISATOR : O.r.sakf. Iver Holter Alnæs alias Ola Winther.
TEKNISK LEDER : Werner Iversen alias Victor Danielsen.

DAGENS ORD :

Dagen er kommet :

Dagen er kommet vidunderligere enn vi noensinde hadde vovet å håpe, selv i våre dagdrømmer. De fem år i undertrykkelse og nød er nesten verdt å ha gjennomlevet for å oppleve det som nu skjer hver dag. Uten de fem år vilde vi ihvertfall aldri ha forstått, som nu, hvilket umistelig gode friheten, et lands frihet er - den ting å kunne tenke, tale, skrive og handle fritt.

Det var spennende timer vi gjennomlevet mandag den 7. mai, da det siste ordinære nummer av "Klokken 10" kom ut. "Fred idag eller imorgen" skrev vi i overskriften, men var sterkt i tvil om vi burde sette et spørsmålsteget etter. Vi sløifet spørsmålstegnet og kl. 15 visste vi at dette var riktig. Dagen etter jublet vi alle til den allierte militær-delegasjon, som gjorde sitt inntog i Oslo.

Når nu seiren er vunnet bør våre tanker først og fremst gå til dem som ga sitt liv i kampen og til deres etterlatte. De kan ikke juble med oss. Vi må aldri glemme dem og vi må hjelpe dem, som har hjelp behov. Og så vil vi også gi hjemmestyrkene vår hyldest. Tiltrots for at vi har hatt adskillig viden om deres virke, har de helt og holdent imponert oss. Vi glemmer aldri en biltur vi hadde til Gardermoen den 9. mai. Hver bro var besatt av hjemmestyrker. På hver sidevei kom det marsjerende trauste bondegutter med de mest moderne våpen kastet ned ved "slip" langt inne i skogene. Men hjemmestyrkene kunde ikke ha utført det arbeide de har gjort, hvis etterretningstjenesten og sikringstjenesten ikke hadde vært så effektiv. Og heller ikke vil vi glemme hjemmefrontens kvinner. Mangen en liten dame, som vi trodde kun egnet sig til flirt og dans har huset "U.K." gutter og deres våpen i månedsvis.

Vi håper med denne avisen å ha fylt to oppgaver : Å gi våre lesere pålitelige, nøyaktige og godt ordnede opplysninger og å bringe dem oppmuntring. Opplysningene skrev sig fra tre kilder : Vi lyttet selv en god del av dagen, og det vi ikke fikk med hadde gjerne vår venn Richard oppsnappet. Supplerende opplysninger ble hver morgen bragt til vårt kontor. Så måtte vi hver dag "ordne" fronten. Vi har aldri kunnet forstå hvorfor meldingene fra London ikke kunde følge frontene fra nord til syd. Vi har heller aldri kunnet forstå hvad alle redselsmeldingene, særlig den siste tid, skulde være godt for. Vi undertrykte dem konsekvent. Vi visste jo at folk hadde gjort de forberedelser de kunde og vi mente at det var en god sjangse for at Norge atter skulde kunne bli et fritt land uten invasjon og uten borgerkrig.

Hvis noen av avisens medarbeidere særlig skal fremheves, så er det fru C. Borhaven. Hun skrev stensilen, hun "sveivte" de 1200 eksemplarer av avisen, for så å bringe mesteparten av disse til "samleboksen", hvor de to bud kom. På lesernes vegne takker vi henne og alle de andre som med stor personlig risiko har gjort sitt for å få avisen ut.

Når vi nu legger pennen ned vil vi gjerne si et par avskjedsord :

Enige har vi i disse trengselens år ført den underjordiske kamp mot våre undertrykkere. La oss idag den 7. juni love hverandre at vi alle vil gjøre vårt til at denne enighet må fortsette ihvertfall til vårt herjede land er bygget opp igjen. Og de som skal ta de største løft under denne gjenoppbygning, enten det nu gjelder bladforetagender eller andre foretagender, må bli dem som tok de største løft innen hjemmefronten. De som var passive under okkupasjonstiden bør forbli passive. Dette mener vi også bør gjelde i alle foreninger og sammenslutninger.

Hvad de militære og politiske forhold angår, så har disse heldigvis utviklet sig så hurtig at Kong Haakon, vårt samlingsmerke i de fem trengselens år, til vår store glede kan komme hjem til vår uavhengighetsdag. I det første statsråd på slottet vil regjeringens medlemmer nedlegge sine embeder. En ny regjering vil bli dannet og vi går ut fra med mange representanter fra hjemmefronten. For å gi denne regjering fullmakt til å varetta landets interesser til nye valg er avholdt til høsten, må det gamle storting innkalles for så å oppløses igjen.

Og så skal vi idag feire vår første frie 7. juni på fem år. Fra landsende til landsende vil vårt vakre norske flagg atter vane og i hovedstaden vil vår folkekjære konge gjøre sitt inntog. Da bør vi minnes Per Sivles vakre dikt :

Vi vil oss et land som er frelst og fritt
og ikke sin frihet må borge.
Vi vil oss et land som er mitt og ditt,
og dette vårt land heter Norge.
Og har vi ikke det land ennu,
så skal vi vinne det, jeg og du.
Vi vil oss et land som er mitt og ditt,
og dette vårt land heter Norge.

Men når festen er slutt, må vi straks sette alle krefter inn på gjenreisningen av vårt land.

De spennende dage er forbi - det går vel ikke an å si at vi savner dem litt - og vi sier våre lesere farvel og takk for oss. Til minne følger vårt siste ordinære nummer, og advokat Leif S. Rodes manende dikt : "Det kommer en dag".